

ಈಗ ಅವನೊಂದು ರಿಹಾಬ್ ಸೆಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ. ಫಿಲಿಪ್‌ರೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ನನ್ನ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಕೋ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ ತುಂಬಾ ಹದಗೆಟ್ಟಿದೆ. ನಾವು ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ.

‘ಓಹ್...’

‘ಫಿಲಿಪ್, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಶನಿವಾರ ನೀವು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿ. ನಿಮಗಾಗಿ ಉತ್ತಮ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.’

ಫಿಲಿಪ್ ಅವರಿಗೆ ಸೌಧ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಸ್ವಾಕ್ ಉತ್ತಮ್, ತೆಂಗಿನ ಚಟ್ನಿ ಮತ್ತು ಸಾಂಬಾರ್ ಇಷ್ಟದ ತಿನಿಸುಗಳಾಗಿದ್ದವು.

ಫಿಲಿಪ್ ಭೇಟಿಯಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗ ಜೋಶ್ ಬಗ್ಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಜೋಶ್‌ನ ಯಶಸ್ಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ‘ಅವನು ಉತ್ತಮ ಗ್ರೇಡಿನಿಂದ ತನ್ನ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಈಗ ಟೆರಂಟೋದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್‌ನಿಶ್ನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಹಂತಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ... ಆದರೆ ಅವನ ತಾಯಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ.’

ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡೆ: ಮಾರ್ಕೋನೊಂದಿಗಿನ ಹದಗೆಟ್ಟ ಸಂಬಂಧ, ನನ್ನ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮನಬಿಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದೆ. ಫಿಲಿಪ್ ಉತ್ತಮ್ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಹೇಳಿದರು, ‘ನ್ಯಾನ್ಸಿ, ನಿನ್ನ ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಪತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನನಗೆನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ಲಾರ್ಸ್‌ನನ್ನು ಬಲ್ಲೆ. ನೀನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕಳು ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣೆ. ಲಾರ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಅವನು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.’

‘ಧ್ಯಾಂಕೂ ಫಿಲಿಪ್. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪತಿಯರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಾನು ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಮತ್ತು ಧಾರ್ತ ಎಂದು ಕಳಂಕವನ್ನು ಹೊರಿಸಿದರು.’

‘ಇಲ್ಲ, ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ.’

ಈ ನಡುವೆ ನೀಲ್‌ಗೆ ಮಾರ್ಕೋ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದ. ಅವನು ಸದಾ ನೀಲ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

‘ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರ?’ ನೀಲ್‌ನನ್ನು ಮಾರ್ಕೋ ಕೇಳಿದ.

‘ಹೌದು’ ಎಂದ ನೀಲ್.

‘ಯಾರು?’

‘ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ’ ನೀಲ್ ಮಗುವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದ.

‘ಪುರುಷನೋ, ಮಹಿಳೆಯೋ?’

‘ಪುರುಷ’

ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾರ್ಕೋ ದಢದಢ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಲ್ಲ, ನಮಸ್ಕಾರವಿಲ್ಲ... ಅವನು ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್

ಮೇಲಿದ್ದ ಚಟ್ನಿ, ಸಾಂಬಾರ್ ಮತ್ತು ವೈನನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತಾ ತಿಕ್ಕುವಾಗ ಹೇಳಿದ, ‘ಓಹೋ, ಇಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ನಡೀತಿದೆ...’

ಪೂರ್ವ ಸೂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವನು ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ... ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಯಿತು. ಫಿಲಿಪ್ ಅವರು ಶಿಷ್ಯಾಚಾರದಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮಾರ್ಕೋನಡೆಗೆ ಕೈ ಚಾಚಿದರು. ಅವನು ಫಿಲಿಪ್‌ರನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದ, ಆದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ಕೋಟಿನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಕೈಯನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಫಿಲಿಪ್ ಅವರ ಎದುರು ಯಾವುದೇ ತಮಾಷೆ ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಹೀಗಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿದೆ, ‘ಉತ್ತಮ್ ತಿನ್ನುತ್ತೀರ?’ ‘ಇಲ್ಲ, ಇದರ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ’ ಅವನು ಒರಟಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

ಫಿಲಿಪ್ ಅವರು ಏನೂ ತೋಚದಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅವರು ತುಂಬಾ ಖುಷಿಯಿಂದ ಉತ್ತಮ್ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರು ಬೇಸರದಿಂದ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು, ‘ನಾನಿನ್ನು ಬರುತ್ತೇನೆ...’

ನಾನೂ ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಗೇಟಿನವರೆಗೆ ಬಿಟ್ಟೊಡಲು ಹೋದೆ. ಅವರು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು, ‘ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೆ ಸಾವು ಬರಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಈಜು ಬರದಿದ್ದಾಗ ಸಾವು ಬರುತ್ತದೆ. ನೀನಂತೂ ಈಜಿನಲ್ಲಿ ನಿಪುಣೆಯಾಗಿದ್ದೀಯ.’

ನಾನು ಫಿಲಿಪ್‌ರನ್ನು ಬಿಟ್ಟೊಟ್ಟು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಮಾರ್ಕೋ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಎರಗಿದ, ‘ನೀನು ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರುಯಾರಿಗೆ ಎಂಟರಟೇನ್ ಮಾಡ್ತೀಯ?’

‘ಅವರು ಫಿಲಿಪ್, ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು, ಇದು ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ’ ಎಂದ ನಾನು.

‘ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿರು. ಆ ಮುದಿಯ ಸಹ ಒಂಟಿ ಇದ್ದಾನೆ... ನಿನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಾನೆ. ಅವನೇಕೆ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕು?’

‘ಮಾರ್ಕೋ... ಪ್ಲೀಸ್, ಇಂಥ ಅಸಂಬದ್ಧ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಡಿ. ಫಿಲಿಪ್ ನನ್ನ ಅತ್ತೆಯ ಹಿರಿಯ ಸಹೋದರರು, ಅವರು ನನಗೆ ತಂದೆ ಸಮಾನರು. ಈ ಮನೆ ನನಗೂ ಸೇರಿದೆ. ನನಗೂ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿ ಹೇಳಿದೆ, ‘ನಾನು ಮನೆಯ ಬೀಗದ ಕೈಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ನೀವಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬರುವಿರೋ ನೋಡ್ತೀನಿ. ನೀವಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬಾರದೆಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಹೇಳಿದೆ, ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬರುತ್ತೀರಿ? ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಆದೇಶವನ್ನೇಕೆ ನೀವು ಪಾಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ?’

‘ಈ ಮನೆ ನನ್ನದು...’ ಮಾರ್ಕೋ ಕಿರುಚಿದ, ‘ನಾನು ಖರೀದಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ನಾನೆಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಲ್ಲ’ - ಅವನು ಜಾಕೆಟ್, ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಮೆಚಾಚಿ ಮಲಗಿದ.

‘ಇಲ್ಲಿಂದ ತೊಲಗು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಕಂಪ್ಲೇಟ್ ಮಾಡ್ತೀನೆ’ ಅವನಿಗೆ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದೆ.

ಅವನು ಹೋಗದಿದ್ದಾಗ, ನಾನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಪೊಲೀಸರನ್ನು ಕರೆಸಬೇಕಾಯಿತು. ಪೊಲೀಸರು ತಕ್ಷಣ ಬಂದರು. ಮಾರ್ಕೋನನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ನೀಲ್ ರೋದಿಸಿದ. ನಾನೇಕೆ ಫಿಲಿಪ್‌ರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದೆ ಎಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟೆ. ಅವರಿಗೂ ಅವಮಾನವಾಯಿತು, ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿಯೇ ಈ ರಂಪಾಟವಾಯಿತು.

ಈಗ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ವಿಚ್ಛೇದನದ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಓಹ್ ಪಾಲ್... ಮೊದಲ ವಿಚ್ಛೇದನದ ವಿಷಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿನವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಅಪರಿಪಕ್ವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಚ್ಛೇದನದ ನಂತರ ಅವನನ್ನು ಜನ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ; ಅವನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅನುಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆನೋ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವನಿಗೆ ಜನರ ಸಹಕಾರ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎರಡನೆಯ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ವಿಚ್ಛೇದನದ ವಿಷಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಪರಿಪಕ್ವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಅನುಭವಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನು ಅವನು ಜೀವನ ಸಂಗಾತಿಯ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗಿರಬಹುದು, ಅವನು ಹಿಂದಿನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಮೂರನೆಯ ಬಾರಿ ಸಹ ವಿಷಯ ಬಿಗಡಾಯಿಸಿದರೆ, ಜನ ಅವನನ್ನು ಹೀನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಏನೋ ದೋಷವಿದೆ, ಅದಕ್ಕೇ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜನರಿಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮೊದಲ ವಿಚ್ಛೇದನವನ್ನು ದುರ್ಘಟನೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು, ಎರಡನೆಯ ವಿಚ್ಛೇದನವನ್ನು ನನ್ನ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿತನ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ ಮೂರನೆಯ ವಿಚ್ಛೇದನವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳುವುದು?

ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ದಾಂಪತ್ಯ ಒಡೆದುಹೋದ ನೋವು ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಸಾರಣಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಪದೇ ಪದೇ ಆಗುವ ವಿಚ್ಛೇದನದ ಟ್ರಾಜಿಡಿಯಿಂದ ಸಾಗುವುದು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ತುಂಡು ತುಂಡು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾನು ದುಃಖ ಮತ್ತು ಹತಾಶೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದೆ. ಮಹತ್ವದ ಸಂಬಂಧವೊಂದು ಅಂತ್ಯಗೊಂಡಿತು ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವೂ ಆಗುತ್ತದೆ; ಅಸಫಲತೆಯ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಮತ್ತು ಪರಿವಾರದ ಸದಸ್ಯರ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ